

Par motiva sa jezera Komo/Italija/-inspiracija za moguće slično prostorno urbano i arhitektonsko uređenje ovčarsko-kablarske klisure

Projektna inicijativa “ O. K. GORA “ : OVČARSKO KABLARSKA KLISURA-SVETA SRPSKA GORA

Ovčarsko-kablarska klisura sa rekam Zapadnom Moravom i svojim jezerima predstavlja najlepšu i najživopisniju ambijentalnu celinu ne samo naše zemlje. Na izlasku iz Požege, od termalnog izvora u Ovčar Banji reka Zapadna Morava je svojim vijugavim meandrima sebi usekla prolaz između pitomih planina Ovčara i Kablara, ploveći klisurom do plodne čačanske doline. Ljudska ruka je napravila veštačka jezera Ovčar i Međuvršje, a monaška intuitivnost je još pre mnogo vekova shvatila gde je raj lepote i spokoja pa je tu bio izgrađen veliki broj manastira /izvori kažu oko 300/ od kojih je danas sačuvana manastirska grupa od deset manastira poznata kao SVETA SRPSKA GORA. Kao takva, ovčarsko kablarska klisura zaslužuje visok stepen nacionalne zaštite kao izuzetno dobro Srbije.

OVČARSKO KABLARSKA KLISURA NACIONALNO BLAGO SRBIJE!

A to znači da, uz primenu svih mera ekološke i ostale zaštite, treba poraditi na prostorno-urbanom i arhitektonskom uređenju ove ambijentalne celine, kako bi se sačuvale prirodne vrednosti i pažljivom rukom iste obogatile implementiranim ljudskim tekovinama.

U profanom smislu idejni koncept ovog projekta polazi od veoma realne mogućnosti da se ova celina učini atraktivnom za privlačenje ekonomske i društvene elite Srbije koja bi ovde izgradila svoje zadužbine, rezidencije, palate, raskošne parkove i slične monumentalne celine koje bi odražavale njihovu moć i veličinu, a klisuri potvrdili epitet najelitističkije ambijentalne celine.

Primeru u svetu ima puno, a kao ilustracija može da posluži čuveno italijansko jezero Komo sa svojim poznatim elitnim vilama, rezidencijama, palatama i sl. /videti slike gore/

Postoji veoma realna pretpostavka da ovaj projekt može da zaživi i da ova ambijentalna celina zainteresuje ne samo nasu elitu. Prvo, sama klisura je izuzetno atraktivna i živopisna, a uz to veoma pristupačna i prohodna, o čemu svedoči i već sada prilična naseljenost iste. Zatim blizina svih najznacajnijih turističkih centara Srbije /Zlatibora .Zlatara. Tare, Mokre Gore.. / u pravcu jadranskog mora/, odnosno Rudnika i dalje Goča, Peštera, Golije, Kopaonika.... / u pravcu Kraljeva I Kosmeta/. Dalje, blizina najpoznatijih banja /Vrnjačke, Bogutovačke, Mataruške, Atomske...., blizina kulturno istorijskih i manastirskih spomenika /Žice, Studenice, Sopoćana, Đurđevih stupova, Ljubostinje, crkve Lazarice i knez Lazarevog grada, Kalenića, Resave, Manasije, Mileševa, ... kao i potencijalnih urbanih i privrednih centara Čačka, Užica, Kraljeva, Kruševca, Novog Pazara, Jagodine, Kragujevca, Gornjeg Milanovca, Ivanjice Velika je prednost i blizina budućeg velikog međunarodnog aerodroma u Lađevcima, i u perspektivi turističkih aerodroma u Ponikvama i na Goliji. Naravno projekt /iako zaštićen/ se uklapa u buduću razvijenu mrežu regionalnih auto-puteva /videti ostale razvojne inicijative/ i regionalne železnice. Praktično i sa jedne i sa druge strane klisure, na približnoj udaljenosti, na raspolaganju je mnoštvo motiva, i privrednih, i poslovnih, i turističkih, i rekreativnih, i sportskih i kulturno istorijskih i ambijentalnih, a klisura je na sredini svega toga, a opet zaštićena, smirena i na neki način izdvojena / kao Dedinje u Beogradu, samo daleko daleko monumentalnije /elitnije/ i životnije kako zbog ambijenta raskošne prirode, tako i prostora, mesta i sadržaja. Ne treba naravno zaboraviti blizinu oboda područja budućeg realizovanog projekta PLAVO SRCE i ne tako veliku udaljenost verovatno novog administrativnog centra.

ZAŠTO JE OVAJ PROJEKT VAŽAN

Kao što svi znamo, mi smo se okrenuli kapitalizmu, /doduše za sada onom najsirovijem/, a on kao poredak proizvodi i ljude koji imaju mnogo i premnogo sredstava pa samim tim i njihovu potrebu da ta sredstva negde utroše odnosno da preko njih vidljivo istaknu svoj novi status. I mi smo u ovom procesu tranzicije već dobili svoju ekonomsku elitu i svidelo se to nama ili ne ona je naša realnost , a to je dakle kao što rekoh očekivana posledica novoizabranog poretka. U takvim okolnostima nova elita će ulagati /i ulaže/ osim u poslove i u svoj lični životni standard, pa i u rešavanje svojih stambenih pitanja. Ako im društvo ne ponudi nešto posebno ovde, oni ce sami stihijski pokušati nešto da stvore, ili će pre, kako praksa kaže, ići u druge zemlje koje odavno imaju razvijenu ponudu njihovih zahtevnih potreba, i tamo investirati svoj novac /kupovati zamkove, palate, rezidencije i sl./ Logika kaže da je onda bolje njima ponuditi jednu divnu ambijentalnu celinu ovde gde oni mogu da ostvare svoje lične snove, /a to je kod nas ovčarsko kablarski predeo/, znači gde će oni investirati i verovatno kasnije i živeti. Pare će ostati u zemlji i biti od značaja našoj ekonomiji, oni će biti na svom i našem zajedničkom terenu, ali u svom statusnom svetu, a društvo će dobiti prekrasno umivenu nadgradnju ionako lepe drevne i nama važne ambijentalne celine.

A buduće generacije će, umesto u inostrane ambijentalne ukrase, gledati u naš biser i diviti mu se kao sto se mi sada divimo tim velelepnim palatama, dvorcina, vilama, rezidencijama, parkovima koje su neki tamo bogati preci nekih tamo potomaka ostavili njima u nasleđe, a njihovim društvima lepotu vidika, radost i ponos zivota i iluziju ostvarenja njihovih snova.

BUDUĆE GENERACIJE BI TAKO IMALE SVOJ SRPSKI SAN, SVOJU INSPIRACIJU I SVOJ MOTIV